

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji do Rady, Parlamentu, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów w sprawie: Wspólna europejska polityka imigracyjna: zasady, działania i narzędzia

COM(2008) 359 wersja ostateczna

(2009/C 218/15)

Dnia 17 czerwca 2008 r. Komisja Europejska, działając na podstawie art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

„komunikatu Komisji do Rady, Parlamentu, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów w sprawie: Wspólna europejska polityka imigracyjna: zasady, działania i narzędzia”

Sekcja Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Obywatelstwa, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 10 grudnia 2008 r. (sprawozdawca: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS, współsprawozdawca: Ana BONTEA).

Na 451. sesji plenarnej w dniach 25–26 lutego 2009 r. (posiedzenie z dnia 25 lutego) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 130 do 1 – 4 osoby wstrzymały się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski: zarządzanie imigracją

1.1 EKES proponował już, aby w zakresie polityki imigracyjnej Rada Unii Europejskiej odrzuciła zasadę jednomyślności i przyjmowała swe decyzje kwalifikowaną większością głosów i drogą procedury współdecydowania; popiera też rozwiązanie w postaci włączenia kwestii imigracji do zwykłej procedury prawodawczej w traktacie lizbońskim. Biorąc pod uwagę aktualne okoliczności, które mogą opóźnić przyjęcie traktatu lizbońskiego, Komitet ponownie proponuje, aby Rada zastosowała procedurę „pomostową”, w celu szybszego wprowadzenia w życie systemu stanowienia kwalifikowaną większością głosów i procedury współdecyzji.

1.2 Komitet stwierdzał już w swych opiniach, że polityka i prawodawstwo dotyczące imigracji powinny zapewniać pełne poszanowanie **praw człowieka** wszystkich osób, zasady równego traktowania i niedyskryminacji. Aby nadać temu celowi większą wagę, **EKES proponuje dodanie dwóch nowych wspólnych zasad: Prawa podstawowe oraz Zasada państwa prawa i wolności podstawowych.**

1.3 EKES podkreśla potrzebę ustanowienia i rozwinięcia na szczeblu Komisji Europejskiej i państw członkowskich mechanizmu służącego do **konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami**, w pierwszej kolejności z partnerami społecznymi (związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców), a ponadto z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, stowarzyszeniami imigrantów, ekspertami naukowymi i organizacjami międzynarodowymi. W celu ustrukturyzowania tego uczestnictwa oraz w celu wzmocnienia roli EKES-u,

Komitet wydał opinię ⁽¹⁾ dotyczącą utworzenia **Europejskiego Forum Integracji.**

1.4 Upłynęło już wiele lat od momentu, gdy Komisja zaproponowała uruchomienie **Otwartej Metody Koordynacji** (OMK), popartej przez EKES ⁽²⁾ i Parlament, ale nie zatwierdzonej przez Radę. EKES popiera propozycję Komisji dotyczącą **wspólnej metodologii**, gdyż jest zdania, że stanowi to pierwszy krok na drodze do stworzenia **Otwartej Metody Koordynacji**. Komitet uważa, że wspólne zasady powinny zostać przekształcone w obiektywne **wspólne wskaźniki**, które należy uwzględnić w **krajowych profilach imigracyjnych**. Wszystkie państwa członkowskie opracują swe roczne sprawozdania, a Komisja sporządzi roczne sprawozdanie zbiorcze, przesyłane następnie Parlamentowi Europejskiemu. **EKES uważa, że należy zasięgnąć także jego opinii.** Na podstawie sprawozdania zbiorczego Komisji Rada Europejska co roku, na swym wiosennym szczycie, przedstawi polityczną ocenę sytuacji i sformułuje zalecenia.

1.5 W opracowywanie rocznych sprawozdań państw członkowskich powinni być zaangażowani partnerzy społeczni, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i parlamenty krajowe, zgodnie z procedurą każdego z państw. EKES podkreśla potrzebę publikacji i rozpowszechniania tych sprawozdań rocznych oraz zwrócenia na nie uwagi obywateli.

⁽¹⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie „Elementy struktury, organizacji i funkcjonowania platformy na rzecz większego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w promowanie na szczeblu wspólnotowym polityki integracji obywateli państw trzecich”; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 27 z 3.2.2009).

⁽²⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie „komunikatu Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie otwartej metody koordynacji wspólnotowej polityki w zakresie imigracji oraz komunikatu Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie wspólnej polityki azylowej, wprowadzającego otwartą metodę koordynacji”; sprawozdawca: Soscha ZU EULENBURG (Dz.U. C 221 z 17.9.2002).

1.6 Komitet sądzi, że Otwarta Metoda Koordynacji (OMK) jest odpowiednim instrumentem zapewniającym spójność między politykami krajowymi; powinna ona służyć wspólnym postępowaniom państw członkowskich w dążeniu do osiągnięcia celów określonych w Tampere, czyli do utworzenia europejskiego obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. OMK powinna zostać zastosowana tak, aby **nie opóźniło to realizacji ram prawnych** przewidzianych w traktacie i potwierdzonych na szczytach Rady Europejskiej w Tampere i w Hadze.

1.7 Komitet życzyłby sobie, aby UE miała wspólny odpowiedni system prawny o wysokim stopniu zharmonizowania, który umożliwiłby napływ imigracji przez legalne, elastyczne i przejrzyste procedury, w ramach których obywatele państw trzecich byłoby traktowani w sposób sprawiedliwy oraz otrzymywali podobne prawa i obowiązki jak obywatele Wspólnoty.

1.8 Komitet sądzi, że dzięki współpracy między władzami a partnerami społecznymi, wiele osób, które obecnie pracuje nielegalnie, mogłoby uregulować swój status administracyjny, tak aby ich zatrudnienie przyjęło formę zatrudnienia legalnego.

1.9 Konieczne jest usprawnienie współpracy i solidarności między państwami członkowskimi, z uwzględnieniem silnego wymiaru finansowego. W tym celu należy odpowiednio wykorzystywać fundusze programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” (2007–2013), aby rozłożyć koszty i uzupełnić zasoby krajowe.

2. Wprowadzenie

2.1 Celem omawianego komunikatu jest zachęcenie Rady do szybszego przyjęcia serii wspólnych zasad politycznych mających nadać kierunek procesowi opracowywania przyszłej wspólnej polityki imigracyjnej; komunikat ten wpisuje się w ramy procesu politycznego o większej skali, dążącego do sformułowania podstaw politycznych do przyjęcia nowego, wieloletniego programu w zakresie polityki wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, który ma zastąpić program haski. Program ten zostanie uzgodniony podczas szwedzkiego przewodnictwa w Radzie w drugim półroczu 2009 r.

2.2 Prezydencja francuska doprowadziła do przyjęcia przez Radę Europejskiego paktu o imigracji i azylu⁽¹⁾, aby dać strategiom politycznym w tych dziedzinach nowy bodziec polityczny oraz poprawić współpracę międzyrządową.

3. Uwagi ogólne

3.1 EKES z zadowoleniem przyjmuje omawiany komunikat Komisji, nakierowany na poprawę współpracy i koordynacji w zakresie strategii polityki imigracyjnej w Unii Europejskiej, oraz uważa, że należy zwiększyć wartość dodaną wspólnej europejskiej polityki imigracyjnej oraz proaktywnej roli, jaką powinna spełniać Komisja.

3.2 Prezydencja francuska powinna była zasięgnąć opinii Komitetu w sprawie Europejskiego paktu o imigracji i azylu. EKES jest zdania, że podejście zastosowane przez Komisję uwydatnia znaczenie wzmocnienia „metody wspólnotowej”, a w konkluzjach Rady podkreślono współpracę międzyrządową. Komitet wyraża zadowolenie z poprawy współpracy między rządami i proponuje Radzie, aby podczas opracowywania strategii polityki imigracyjnej Komisja otrzymywała wsparcie w zakresie swego prawa inicjatywy, a Parlament i Komitet mogły spełniać bardziej aktywną rolę.

3.3 W omawianym komunikacie wskazano, że wspólna polityka imigracyjna jest priorytetem dla UE, że powinna ona być oparta na skoordynowanym i zintegrowanym podejściu na poziomie europejskim, krajowym i regionalnym oraz że należy ją kształtować zgodnie z zasadą partnerstwa i solidarności między państwami członkowskimi a Komisją Europejską. Zaproponowano w nim również przyjęcie **politycznie wiążących wspólnych zasad**, które powinny zostać uzgodnione przez Radę, a następnie wprowadzane w życie poprzez różnorakie **konkretne działania**. Realizacji tych działań powinno towarzyszyć wprowadzenie **mechanizmu monitorowania i wspólnej metodologii**.

3.4 Ogólnie rzecz biorąc, EKES popiera te cele.

3.5 EKES proponował już⁽²⁾, aby w zakresie polityki imigracyjnej, Rada Unii Europejskiej odrzuciła zasadę jednomyślności i przyjmowała swe decyzje kwalifikowaną większością głosów oraz drogą procedury współdecydowania.

3.6 Komitet stwierdził w swoich opiniach, że polityka i prawodawstwo dotyczące imigracji powinny w pełni zapewniać poszanowanie **praw człowieka** wszystkich osób, zasady równości traktowania i niedyskryminacji; dlatego też zgadza się z Komisją, że „polityka imigracyjna powinna uwzględniać **uniwersalne wartości**, takie jak godność ludzka, wolność, równość i solidarność, na których opiera się UE, w tym prawa określone w Karcie Praw Podstawowych oraz w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka”.

⁽¹⁾ Zob. Konkluzje Rady Europejskiej 14368/08.

⁽²⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie komunikatu Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego – Program haski: dziesięć priorytetów na najbliższe pięć lat – Partnerstwo na rzecz odnowy europejskiej w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 65 z 17.3.2006).

3.7 Wejście w życie traktatu lizbońskiego przyniesie ze sobą oficjalne uznanie, po raz pierwszy w historii integracji europejskiej, wiążącego charakteru prawnego *Karty Praw Podstawowych dla państw członkowskich i instytucji wspólnotowych w momencie przyjmowania i stosowania prawa wspólnotowego*. Zarówno instytucje unijne, jak i państwa członkowskie będą musiały zadbać o to, by we wszelkich obszarach polityki, także tych odnoszących się do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, mieściło się poszanowanie praw podstawowych.

3.8 Ponadto, w traktacie lizbońskim uznano, w art. 47 TUE, że „Unia ma osobowość prawną”, a w art. 6. ust. 2 traktatu zapisano, opierając się na tej nowej osobowości, że „Unia przystępuje do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”.

3.9 EKES proponował już ⁽¹⁾ Komisji, Parlamentowi i Radzie UE, aby propagowały w dziedzinie polityki zewnętrznej **międzynarodowe ramy prawne dotyczące migracji**, w oparciu o Powszechną Deklarację Praw Człowieka, Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych oraz Pakt Praw Ekonomicznych, Społecznych i Kulturalnych. Do tych międzynarodowych ram prawnych powinny zaliczać się najważniejsze konwencje MOP oraz Międzynarodowa konwencja ONZ o ochronie praw wszystkich pracowników i członków ich rodzin, która nie została jeszcze ratyfikowana przez państwa członkowskie UE, mimo że EKES przyjął opinię z inicjatywy własnej ⁽²⁾, w której zalecał tę ratyfikację.

3.10 Aby nadać temu celowi większą wagę, **EKES proponuje dodanie dwóch nowych wspólnych zasad: Prawa podstawowe oraz Zasada państwa prawa i wolności podstawowych**.

4. Uwagi szczegółowe dotyczące podstawowych zasad

4.1 Komisja zaproponowała **dziesięć wspólnych zasad**, mających służyć sformułowaniu wspólnej polityki imigracyjnej. Są one podzielone na trzy części, dotyczące **dobrobytu, bezpieczeństwa i solidarności**.

4.2 Jednakże Komitet odnotowuje brak zasad wynikających z praw podstawowych; zważywszy że polityka imigracyjna i związane z nią prawodawstwo UE i państw członkowskich (w zakresie przyjmowania imigrantów, granic, wiz, powrotów, warunków pobytu itp.) powinny być realizowane przy posza-

nowaniu godności ludzkiej i praw podstawowych, EKES proponuje dodanie nowej części pt. „**Prawa człowieka**”, **zawierającej dwie nowe zasady**:

Zasada A: Prawa podstawowe

4.3 W swej polityce imigracyjnej UE i państwa członkowskie powinny przestrzegać zapisów Karty Praw Podstawowych UE, aby zapewnić zwalczanie rasizmu i dyskryminacji oraz wzmocnić zasadę równości traktowania. Poszanowanie tych zasad powinno stanowić podstawę formułowania prawodawstwa UE w zakresie imigracji.

4.4 W wydanej niedawno opinii ⁽³⁾ EKES uznał, że prawa i obowiązki obywateli krajów trzecich zawarte we wniosku dotyczącym dyrektywy **w sprawie procedury jednego wniosku** – COM(2007) 638 wersja ostateczna – oparte na równym traktowaniu pod względem wynagrodzenia, warunków pracy, wolności zrzeszania się, edukacji i szkolenia zawodowego, stanowią dobry punkt wyjścia dla przyszłego wspólnego systemu prawnego w dziedzinie imigracji.

Zasada B: Zasada państwa prawa i wolności podstawowych

4.5 Uwzględniwszy zobowiązanie państw członkowskich na rzecz przystąpienia UE do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, EKES uważa, że wśród wspólnych zasad polityki imigracyjnej powinny znaleźć się gwarancje prawne zawarte w tej konwencji, co zapewniłoby wszystkim imigrantom faktyczny dostęp do praw i gwarancji Państwa prawa podczas ich pobytu w UE.

5. Wspólne zasady stanowiące podstawę dalszego rozwoju wspólnej polityki imigracyjnej (propozycja Komisji Europejskiej)

5.1 **Dobrobyt**: wkład legalnej imigracji w rozwój społeczno-gospodarczy UE

5.2 **W komunikacie zwrócono uwagę na wkład legalnej imigracji w rozwój społeczno-gospodarczy Unii**. EKES już wielokrotnie podkreślał pozytywne skutki imigracji dla przyjmujących społeczeństw europejskich, biorąc pod uwagę wyzwania strategii lizbońskiej. W związku z tym Komitet oczekuje, że wkrótce zostaną zlikwidowane ograniczenia w postaci okresów przejściowych dotykające obywateli nowych państw członkowskich.

⁽¹⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie: „Polityka wspólnotowa w zakresie imigracji i współpracy z krajami pochodzenia ukierunkowana na wspieranie rozwoju”; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 44 z 16.2.2008).

⁽²⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie Międzynarodowej konwencji w sprawie pracowników – migrantów; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 302 z 7.12.2004).

⁽³⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli krajów trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z krajów trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 27 z 3.2.2009).

5.3 Rozdział dotyczący **dobrobytu** obejmuje trzy zasady:

Zasada 1: Jasne i sprawiedliwe reguły

5.4 Komitet życzyłby sobie, aby UE miała wspólny odpowiedni system prawny o wysokim stopniu zharmonizowania, który umożliwiałby napływ imigracji przez legalne, elastyczne i przejrzyste procedury, w ramach których obywatele państw trzecich byliby traktowani w sposób sprawiedliwy oraz otrzymywali podobne prawa i obowiązki jak obywatele Wspólnoty.

5.5 Aby poprawić zarządzanie przepływami migracyjnymi, niezbędna jest współpraca między UE a państwami pochodzenia imigrantów. Komitet przyjął ostatnio dwie opinie ⁽¹⁾, w których proponował ulepszenie współpracy między państwami pochodzenia imigrantów a europejskimi państwami przyjmującymi.

5.6 Wspólna polityka wizowa powinna być stosowana z większą elastycznością, gdyż w wielu przypadkach utrudnia zarządzanie legalnymi przepływami migracyjnymi.

Zasada 2: Dopasowanie umiejętności i potrzeb

5.7 Imigracja ze względów gospodarczych powinna, w kontekście strategii lizbońskiej, odpowiadać ocenie potrzeb rynków pracy w UE, uwzględniającej wszystkie sektory gospodarcze i poziomy umiejętności, przy poszanowaniu zasady preferencji dla obywateli państw Wspólnoty.

5.8 W odniesieniu do oceny potrzeb w zakresie pracowników wykwalifikowanych w UE i państwach członkowskich do 2020 r., EKES sformułował, w wydanej niedawno opinii ⁽²⁾, różnorodne propozycje dotyczące dyrektywy o „niebieskiej karcie”.

5.9 Jeśli chodzi o opracowywanie „profilu imigracyjnych” informujących o udziale imigrantów w krajowych rynkach pracy, Komitet uważa, że należy podnieść jakość danych krajowych i unijnych dotyczących przepływów migracyjnych i rynków pracy; jednakże Komitet jest zdania, że pojęcie „profilu imigracyjnych” należy traktować w sposób elastyczny, uwzględniając dostosowanie zawodowe.

5.10 EKES pragnie podkreślić znaczenie znajomości języków i przeszkolenia zawodowego pracowników pochodzących z imigracji, które są zasadnicze dla znalezienia zatrudnienia

⁽¹⁾ Zob. następujące opinie EKES-u:

- Opinia w sprawie polityki wspólnotowej w zakresie imigracji i współpracy z krajami pochodzenia ukierunkowanej na wspieranie rozwoju; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 44 z 16.2.2008).
- Opinia w sprawie: Migracja a rozwój: szanse i wyzwania; sprawozdawca: Sukhdev SHARMA (Dz.U. C 120, z 16.5.2008).

⁽²⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli krajów trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 27 z 3.2.2009).

i poprawy dostosowania do zmian na rynku pracy, a także uznawania kwalifikacji zawodowych zdobytych poza UE.

5.11 EKES zgadza się z Komisją co do celu polegającego na pobudzaniu działalności gospodarczej imigrantów, w związku z którym konieczne jest usunięcie licznych przeszkód istniejących wciąż w krajowych systemach prawnych w zakresie imigracji.

5.12 Zważywszy że ryzyko utraty zatrudnienia dotyczy w większym stopniu pracowników pochodzących z imigracji, należy opracować środki służące poprawie włączania ich w rynek pracy, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji kobiet i osób borykających się ze szczególnymi trudnościami.

5.13 EKES sądzi, że z nieuregulowanym zatrudnieniem należy walczyć nie tylko środkami przewidzianymi w dyrektywie w sprawie sankcji dla pracodawców, lecz także za pomocą zachęt i aktywnych strategii na rzecz uregulowania i legalizacji zatrudnienia imigrantów. W związku z tym konieczne jest uelastycznienie prawodawstwa w zakresie imigracji, zarówno krajowego, jak i unijnego, oraz ściślejsze powiązanie go z tendencjami na rynku pracy, gdyż konieczne jest prowadzenie i umocnienie konsultacji z partnerami społecznymi i właściwego dialogu społecznego.

5.14 Należy zadbać o przestrzeganie norm MOP, zwłaszcza konwencji MOP dotyczących pracowników migrujących (konwencje nr 97 i 143).

Zasada 3: Powodzenie imigracji zależy od integracji

5.15 EKES opracował różne opinie ⁽³⁾ dotyczące wspierania polityki na rzecz integracji i w związku z tym wyraża zadowolenie z faktu, że integracja została uznana za jedną z zasad polityki imigracyjnej. Przyjęte przez Radę w 2004 r. „Wspólne podstawowe zasady” powinny stanowić podstawę opracowywania strategii polityki w zakresie integracji, a pierwsza z tych

⁽³⁾ Zob. następujące opinie EKES-u:

- Opinia w sprawie „Elementy struktury, organizacji i funkcjonowania platformy na rzecz większego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w promowanie na szczeblu wspólnotowym polityki integracji obywateli państw trzecich”; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 27 z 3.2.2009);
- Opinia w sprawie „imigracji, integracji i roli zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego”; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 125 z 27.5.2002).
- Opinia w sprawie komunikatu Komisji do Rady, Parlamentu, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów w sprawie imigracji, integracji i zatrudnienia; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 80 z 30.3.2004).
- Opinia w sprawie udziału społeczeństwa obywatelskiego w walce ze zorganizowaną przestępczością i terroryzmem; sprawozdawcy: J.I. RODRÍGUEZ GARCÍA-CARO, L.M. PARIZA CASTAÑOS oraz M. A. CABRA DE LUNA (Dz.U. C 318 z 23.12.2006).

zasad dotyczy dwukierunkowego, czy też wzajemnego, charakteru integracji (między imigrantami a społeczeństwem przyjmującym). Komitet zgadza się z Komisją co do celu polegającego na tym, że „społeczeństwa europejskie powinny doskonalić umiejętność radzenia sobie z różnorodnością wynikającą z imigracji i zwiększać spójność społeczną”.

5.16 Komitet popiera propozycje Komisji i uważa, że do wzmocnienia europejskiego programu ramowego na rzecz integracji potrzebny będzie nowy impuls polityczny w Radzie. EKES zaproponował już „integrację obywatelską”, która polega na „stopniowym wyrównywaniu, pod względem praw i obowiązków, sytuacji imigrantów z sytuacją pozostałej ludności, a także na ich dostępie do dóbr, usług i możliwości uczestnictwa obywatelskiego w warunkach równości szans i równości traktowania”⁽¹⁾. Z tego względu zasadnicze znaczenie ma zwiększanie uczestnictwa społecznego i politycznego imigrantów na szczeblu lokalnym, krajowym i europejskim. Aby propagować dostęp imigrantów do obywatelstwa, Komitet wydał opinię skierowaną do Konwentu Europejskiego⁽²⁾, w której proponował przyznawanie **obywatelstwa UE** obywatelom krajów trzecich, którzy posiadają status rezydenta długoterminowego.

5.17 Bardzo pozytywnych doświadczeń dostarcza obecnie koordynowana przez Komisję **sieć krajowych punktów kontaktowych**. EKES podkreśla znaczenie wymiany i analizy doświadczeń i sprawdzonych rozwiązań państw członkowskich oraz tego, by Rada uruchomiła **otwartą metodę koordynacji**; w związku z tym należy opracować stosowne wskaźniki i systemy statystyczne, które państwa członkowskie powinny stosować do oceny wyników strategii polityki integracyjnej.

5.18 Należy opracować „programy integracji” dla „nowych imigrantów”, zawierające wymiar językowy (nauka języka), kulturowy i obywatelski (przywiązanie do podstawowych wartości europejskich) w ramach „określonych procedur realizowanych na poziomie krajowym” jak np. „programy integracji, bezpośrednio zobowiązania integracyjne, programy powitalne, narodowe plany na rzecz uzyskania obywatelstwa i integracji, kursy wstępne i wprowadzające do kompetencji obywatelskich”.

5.19 Komitet przeanalizował, we współpracy z Fundacją Dublinską i partnerami społecznymi, warunki pracy pracowników pochodzących z imigracji⁽³⁾ i wyciągnął wniosek, że różnorodność w miejscu pracy zwiększa możliwości przedsiębiorstw i pracowników oraz że współpraca z partnerami społecznymi w zakresie kwestii pracowniczych powinna stanowić uzupełnienie prawodawstwa i polityki publicznej.

5.20 Komitet proponował już w swych różnych opiniach, aby do prawodawstwa europejskiego włączyć prawa

⁽¹⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie imigracji, integracji i roli zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS; współsprawozdawca: p. MELÍCIAS (Dz.U. C 125 z 27.5.2002).

⁽²⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie dostępu do obywatelstwa Unii Europejskiej; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 208 z 3.9.2003).

⁽³⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie: „Imigracja w UE a polityka integracji – współpraca między władzami regionalnymi i lokalnymi a organizacjami społeczeństwa obywatelskiego”; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 318 z 23.12.2006).

imigrantów, oraz by byli oni informowani o swoich prawach i obowiązkach (przestrzeganie prawa państwa przyjmującego).

5.21 Biorąc pod uwagę, że w państwach członkowskich niektóre prawa powiązane są z długością trwania pobytu imigrantów, EKES zgadza się z propozycją Komisji, aby zagwarantować faktyczny i niedyskryminacyjny dostęp imigrantów do służby zdrowia, opieki społecznej i praw emerytalnych i zabezpieczeń socjalnych. Także w Europejskim pakcie o imigracji i azylu stwierdzono, że należy zagwarantować pewne prawa, jak np. „dostęp do edukacji, zatrudnienia, bezpieczeństwa oraz usług publicznych i społecznych”.

5.22 w sprawie zielonej księgi, Komitet zaproponował już także uznanie różnorodnych praw⁽⁴⁾

5.23 EKES proponował już w różnych opiniach⁽⁵⁾ potrzebę zmiany dyrektywy 2003/86/WE dotyczącej łączenia rodzin ze względu na to, że jej postanowienia są bardzo rygorystyczne, nie stanowią poszanowania praw podstawowych i stanowią przeszkodę na drodze integracji.

5.24 Ponadto należy ustanowić – przed marcem 2009 r. – **Europejskie Forum Integracji**, zgodnie z propozycją EKES-u⁽⁶⁾, popartą na Konferencji przygotowawczej w kwietniu 2008 r. Państwa członkowskie powinny umożliwić uczestnictwo członków Forum.

⁽⁴⁾ prawo do ubezpieczeń społecznych, włącznie z opieką zdrowotną;
— prawo dostępu do dóbr i usług, włączając w to warunki mieszkaniowe, na takich samych warunkach jak dla obywateli danego państwa;

— dostęp do edukacji oraz szkolenia zawodowego;

— uznawanie dyplomów, certyfikatów oraz tytułów w ramach ustawodawstwa wspólnotowego;

— prawo do oświaty dla niepełnoletnich, wraz z pomocami i stypendiami;

— prawo do nauczania oraz przeprowadzania badań naukowych według wniosku dotyczącego dyrektywy;

— prawo do bezpłatnej pomocy prawnej w nagłych przypadkach;

— prawo dostępu do bezpłatnego pośrednictwa pracy;

— prawo do uczenia się języka kraju przyjmującego;

— poszanowanie różnorodności kulturowej;

— prawo do swobody poruszania się oraz pobytu wewnątrz państwa członkowskiego.

⁽⁵⁾ Zob. następujące opinie EKES-u:

— Opinia w sprawie komunikatu Komisji do Rady, Parlamentu, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów w sprawie imigracji, integracji i zatrudnienia; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 80 z 30.3.2004).

— Opinia w sprawie zielonej księgi na temat podejścia UE do zarządzania migracją zarobkową; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 286 z 17.11.2005).

— Opinia w sprawie: „Imigracja w UE a polityka integracji – współpraca między władzami regionalnymi i lokalnymi a organizacjami społeczeństwa obywatelskiego”; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 318 z 23.12.2006).

— Opinia w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli krajów trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 27 z 3.2.2009).

⁽⁶⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie „Elementy struktury, organizacji i funkcjonowania platformy na rzecz większego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w promowanie na szczeblu wspólnotowym polityki integracji obywateli państw trzecich”; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 27 z 3.2.2009).

5.25 **Solidarność:** koordynacja polityki między państwami członkowskimi i współpraca z krajami trzecimi.

5.26 Komisja proponuje zwiększenie solidarności politycznej. Ten rozdział, „Solidarność i imigracja” zawiera trzy zasady:

Zasada 4: Przejrzystość, zaufanie i współpraca

5.27 Wspólna polityka imigracyjna powinna opierać się na daleko idącej solidarności politycznej i operacyjnej, wzajemnym zaufaniu, przejrzystości, podziale odpowiedzialności oraz wspólnych staraniach UE i jej państw członkowskich. EKES zgadza się z tymi zasadami i podkreśla, że należy wykroczyć poza podejście międzyrządowe, tak aby instytucje UE mogły także zaangażować się we wspólną politykę imigracyjną.

5.28 Należy zintensyfikować wymianę informacji, zwiększyć wzajemne zaufanie i przyjąć skoordynowane podejście; monitorować transgraniczny wpływ krajowych środków poza granicami kraju; oraz opracować wspólne systemy operacyjne, z uwzględnieniem działań EUROSUR-u.

5.29 W wydanej ostatnio opinii ⁽¹⁾ EKES poparł inicjatywę Komisji Europejskiej mającej na celu ulepszenie przez państwa członkowskie statystyk dotyczących imigracji.

Zasada 5: Efektywne i spójne wykorzystanie dostępnych zasobów

5.30 Solidarność powinna mieć „konkretny wymiar finansowy”, który uwzględniałby specyficzną sytuację na zewnętrznych granicach niektórych państw członkowskich. W tym celu należy odpowiednio wykorzystywać fundusze programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” (2007–2013), aby rozłożyć koszty i uzupełnić zasoby krajowe.

5.31 EKES wydał opinię ⁽²⁾, w której skrytykował podejście zastosowane w polityce zarządzania przepływami migracyjnymi i zaproponował podejście uwzględniające, w pierwszej kolejności, osobę ludzką jako podmiot podstawowych praw człowieka.

⁽¹⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej; sprawozdawca: Sylvia SCIBERRAS (Dz.U. C 185 z 8.8.2006).

⁽²⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców na lata 2008–2013 jako część programu ogólnego Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi – wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej Fundusz Granic Zewnętrznych na lata 2007–2013 jako część programu ogólnego Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi – wniosku dotyczącego decyzji Rady ustanawiającej Europejski Fundusz Integracji Obywateli Państw Trzecich na lata 2007–2013 jako część programu ogólnego Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi – wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej Fundusz Powrotu Imigrantów na lata 2008–2013 jako część programu ogólnego Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi; sprawozdawca: An LE NOUAIL MARLIÈRE (Dz.U. C 88 z 11.4.2006).

5.32 Należy zwłaszcza zająć się nagłymi potrzebami, takimi jak masowy napływ imigrantów. Ponadto Komitet pragnie podkreślić, że czasami pojawiają się sytuacje katastrofy humanitarnej, które powinny być rozwiązywane z wykorzystaniem solidarności UE.

5.33 EKES popiera przyjęcie przez Komisję Budżetową Parlamentu Europejskiego poprawki do budżetu UE na 2009 r., polegającej na przeznaczeniu środków finansowych na utworzenie „mechanizmu solidarności”, który ma umożliwić podział obciążeń pomiędzy państwa członkowskie. Obejmuje to przyznanie środków Europejskiemu Funduszowi na rzecz Uchodźców, propagowanie innych systemów przesiedleń oraz przyznanie środków finansowych unijnej agencji Frontex, co umożliwi jej prowadzenie misji morskich w południowej Europie w sposób stały, począwszy od stycznia przyszłego roku.

Zasada 6: Partnerstwo z krajami trzecimi

5.34 EKES opracował dwie opinie ⁽³⁾, w których zaproponował nowe podejście dla strategii europejskich, polegające na tym, że polityka imigracyjna powinna być prowadzona we współpracy z krajami pochodzenia, tak by migracja stała się czynnikiem rozwoju tych państw. Wymaga to nowego zdefiniowania wielu aspektów, w tym kryteriów przyjmowania czy kwestii mobilności imigrantów.

5.35 Z tego względu Komitet z zadowoleniem przyjmuje omawianą zasadę, ponieważ zarządzanie przepływami migracyjnymi wymaga partnerstwa i współpracy z krajami trzecimi.

5.36 Należy łagodzić negatywne skutki drenażu mózgow, rozwijać edukację i szkolenia zawodowe, wzmacniać lokalny rynek pracy, wspierać godną pracę, optymalnie wykorzystywać przekazy pieniężne od emigrantów oraz zapobiegać nieuregulowanej imigracji.

5.37 Z zainteresowanymi państwami członkowskimi można by zawrzeć „partnerstwa w zakresie mobilności” z krajami trzecimi, umożliwiające obywatelom tych krajów legalną emigrację do Europy.

5.38 Warto byłoby stworzyć systemy migracji cyrkulacyjnej za pomocą rozwiązań prawnych i operacyjnych dających legalnym imigrantom prawo do priorytetowego traktowania przy podejmowaniu decyzji o przedłużeniu ich legalnego pobytu w UE.

⁽³⁾ Zob. następujące opinie EKES-u:

— Opinia w sprawie: „Polityka wspólnotowa w zakresie imigracji i współpracy z krajami pochodzenia ukierunkowana na wspieranie rozwoju”; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 44 z 16.2.2008),

— Opinia w sprawie: „Migracja a rozwój: szanse i wyzwania”; sprawozdawca: Sukhdev SHARMA (Dz.U. C 120 z 16.5.2008).

5.39 Umowy o partnerstwie powinny obejmować aspekty zabezpieczeń społecznych, w tym kwestię przenoszenia do krajów pochodzenia nabytych praw socjalnych, a w szczególności praw emerytalnych.

5.40 **Bezpieczeństwo:** skuteczne zwalczanie „nielegalnej imigracji”

5.41 W swych poprzednich opiniach ⁽¹⁾ EKES zaznaczał już, że „termin imigracji nielegalnej, w odniesieniu do osób emigrujących, wymaga pewnego sprecyzowania. Mimo że wjazd do danego państwa bez dokumentów i ustalonych zezwoleń nie jest legalny, osoby te nie są przestępcami. Imigrant o nieuregulowanym statusie nie jest przestępcą, nawet jeśli jego sytuacja nie jest legalna”. Przestępcami są ci, którzy dokonują nielegalnego przemytu osób oraz ci, którzy wyzyskują imigrantów o statusie nieuregulowanym.

5.42 W rozdziale dotyczącym **bezpieczeństwa** ujęto cztery zasady:

Zasada 7: Polityka wizowa, która ma służyć interesom Europy i jej partnerów

5.43 EKES pyta Komisję, czy dysponuje wystarczającymi danymi, aby ocenić wpływ polityki wizowej na ograniczenie nieuregulowanej imigracji. Wymóg posiadania wizy krótkoterminowej przez obywateli niektórych państw trzecich może ograniczyć nieuregulowaną imigrację z tych krajów, ale może też zwiększyć ilość ofiar sieci przemytu osób i handlu ludźmi. Ponadto, polityka wizowa może powodować poważne, dyskryminujące ograniczenia mobilności osób, w związku z czym niezbędne jest odpowiednie zarządzanie ze strony władz konsularnych, prowadzone szybko, przejrzysto i bez korupcji.

5.44 Komitet zgadza się z inicjatywą przyjęcia jednolitych wiz europejskich Schengen, a także utworzenia wspólnych centrów konsularnych reprezentujących kilka państw członkowskich.

Zasada 8: Zintegrowane zarządzanie granicami

5.45 Aby zachować integralność pozbawionego kontroli granicznych obszaru Schengen, Komisja proponuje wzmocnić i rozwinąć „zintegrowane zarządzanie” strategiami kontroli granic zewnętrznych UE.

5.46 Należy wzmocnić wymiar operacyjny agencji Frontex oraz rozwinąć zintegrowany system kontroli granicznych dzięki zastosowaniu „nowych technologii” oraz wykorzystaniu potencjału 7. programu ramowego Komisji Europejskiej. Kluczowe znaczenie ma to, by agencja Frontex rozwijała i dalej rozsze-

rzała swą rolę w zakresie koordynacji i wspierania w odniesieniu do wspólnych operacji oraz swą zdolność do szybkiego reagowania na potrzeby państw członkowskich na granicach zewnętrznych. W przyszłości UE podejmie decyzje co do kompetencji i kontroli operacyjnej agencji Frontex, mając na uwadze implikacje prawne w zakresie prawa krajowego i międzynarodowego.

5.47 Konieczne jest prowadzenie współpracy z krajami trzecimi i wspieranie rozwoju ich zdolności w zakresie zarządzania i kontroli granic.

5.48 Komitet podkreśla konieczność zachowania obszaru Schengen bez kontroli granicznych oraz wzmocnienia współpracy i solidarności między państwami członkowskimi w zakresie zarządzania granicami zewnętrznymi.

5.49 EKES popiera także utworzenie punktów kompleksowej kontroli na granicach lądowych, dzięki którym każdy podróżny podlegałby jednej kontroli dokonywanej przez jeden organ.

5.50 Ciągły i masowy napływ imigrantów na dany obszar UE stanowi, przede wszystkim, **problem natury humanitarnej**, który powinien być rozwiązywany przez władze krajowe, przy współpracy i z solidarnością UE. Niektóre obszary Europy, jak np. wyspy południowe (Malta, Lampedusa, Wyspy Kanaryjskie itp.), mają szczególne trudności, gdyż są punktami pośrednimi dla nieuregulowanej imigracji, a ilość trafiających tam imigrantów często przekracza możliwości przyjęcia ich na tych obszarach. Dlatego też jest rzeczą niezbędną, by Unia Europejska dysponowała systemem solidarności, co wiąże się z koniecznością podziału – poprzez skupienie i połączenie zasobów krajowych i europejskich – obciążenia operacyjnego, będącego udziałem tych państw członkowskich, które doświadczają powtarzających się i masowych napływów nielegalnych imigrantów.

5.51 EKES pragnie, aby przy skuteczności kontroli granicznych przestrzegano prawa do azylu, gdyż wiele osób potrzebujących ochrony międzynarodowej trafia na granice zewnętrzne UE nielegalnymi drogami. EKES wyda osobną opinię ⁽²⁾ w sprawie wspólnego europejskiego systemu azylowego.

5.52 EKES poparł ⁽³⁾ utworzenie Frontexu oraz utworzenie w przyszłości europejskiej straży granicznej oraz Europejskiej Szkoły Straży Granicznej, jako że kontrole graniczne powinny być przeprowadzane przez funkcjonariuszy wyspecjalizowanych w odpowiednim traktowaniu osób i posiadających szeroką wiedzę techniczną.

⁽¹⁾ Zob. szczególnie: opinia EKES-u w sprawie komunikatu Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie wspólnej polityki w zakresie nielegalnej imigracji; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 149 z 21.6.2002).

⁽²⁾ Zob. opinia EKES-u z 25.02.2009 r. w sprawie komunikatu Komisji Europejskiej do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów – „Plan polityki azylowej: zintegrowana strategia ochrony na całym obszarze UE”; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS, współsprawozdawca: Ana BONTEA (Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 108 z 30.4.2004).

5.53 Do zadań agencji Frontex należy włączyć koordynację ze służbami ratowniczymi – szczególnie morskimi – aby ostrzegać oraz ratować osoby, które znajdują się w niebezpieczeństwie w wyniku stosowania ryzykownych metod podczas prób imigracji.

Zasada 9: Intensyfikacja zwalczania nielegalnej imigracji i polityka zerowej tolerancji wobec handlu ludźmi

5.54 Komisja proponuje zwalczanie pracy niezgłaszanej i nielegalnego zatrudnienia poprzez stosowanie działań prewencyjnych, egzekwowanie przepisów i nakładanie sankcji. Należy zwiększyć ochronę i wsparcie na rzecz ofiar handlu ludźmi oraz ulepszyć współpracę z państwami pochodzenia imigrantów i państwami tranzytowymi.

5.55 Komitet uważa, że walka z nieuregulowaną imigracją jest nie tylko zadaniem służb kontroli granic, lecz także europejskich rynków pracy, które mają, w niektórych branżach i niektórych krajach, oferty pracy niezgłaszanej dla imigrantów o nieuregulowanym statusie. EKES przyjął ostatnio opinię⁽¹⁾, w której poparł wniosek Komisji dotyczący dyrektywy przewidującej kary dla pracodawców zatrudniających imigrantów o nieuregulowanym statusie, w której podkreślono rolę partnerów społecznych i znaczenie warunków pracy imigrantów.

5.56 Imigrację nieuregulowaną będzie także można ograniczyć, gdy UE i państwa członkowskie będą miały bardziej otwarte i elastyczne systemy prawne w zakresie przyjmowania nowych imigrantów, co Komitet proponował już w różnych opiniach.

5.57 Komitet popiera Komisję, która chce zapewnić obywatelom krajów trzecich nielegalnie przebywającym na terytorium UE dostęp do usług, które są niezbędne do zagwarantowania poszanowania ich podstawowych praw człowieka, np. edukacji, zwłaszcza dla dzieci, i podstawowej opieki zdrowotnej.

5.58 Komitet uważa, że setki tysięcy imigrantów o nieuregulowanym statusie przebywających w UE stanowią wyzwanie dla UE i państw członkowskich. Obowiązkowy powrót nie powinien być jedyną reakcją UE, gdyż należy zawsze zagwarantować godne i humanitarne traktowanie osób, a poza tym nie jest to wykonalne z punktu widzenia finansowego. Dlatego też EKES proponował już w innych opiniach⁽²⁾, by „w ramach koordynacji strategii polityki Komisja przedstawiła państwom członkowskim korzyści ze sformułowania środków w zakresie uregulowania, unikając przy tym ryzyka traktowania imigracji nieuregulowanej jako »tylnego wejścia« dla imigracji legalnej. Aby uregulować status danych osób należy uwzględnić ich sytuację w zakresie integracji społecznej i zawodowej”. Komitet sądzi, że

dzięki współpracy między władzami a partnerami społecznymi, wiele osób, które obecnie pracuje nielegalnie, mogłoby uregulować swój status administracyjny, tak aby ich zatrudnienie przyjęło formę zatrudnienia legalnego.

5.59 Brak skuteczności kontroli na granicach zewnętrznych jest często wykorzystywany przez organizacje przestępcze zajmujące się przemytem ludzi, które nie mają skrupułów, by ryzykować życiem przewożonych osób, aby zwiększyć swe nielegalne korzyści finansowe. W jednej ze swych opinii⁽³⁾ EKES wyraził zdanie, że władze powinny z taką samą energią, z jaką zwalczają organizacje przestępcze przemycające i wyzyskujące ludzi, chronić ofiary, zwłaszcza wymagające największej ochrony, jak niepełnoletni oraz ofiary handlu i wyzyskiwania seksualnego.

5.60 Komitet ma też spore zastrzeżenia co do stosowania systemów biometrycznych, które mogą być używane w sposób dyskryminujący i naruszający prawo do prywatności.

Zasada 10: Skuteczne i odpowiednio wyważone strategie polityki w zakresie powrotów

5.61 Komisja uważa, że **strategie polityki w zakresie powrotów** imigrantów do krajów pochodzenia są **niezbędnym elementem polityki migracyjnej i stwierdza, że należy unikać masowych działań w celu uregulowania statusu imigrantów, „pozostawiając możliwość udzielania indywidualnych amnestii na podstawie sprawiedliwych i przejrzystych kryteriów”.**

5.62 Komisja proponuje nadać europejski wymiar polityce w zakresie powrotów i zagwarantować wzajemne uznawanie decyzji o powrocie. W swej opinii⁽⁴⁾ Komitet stwierdził, że póki nie dysponuje się wspólnym prawodawstwem w zakresie imigracji i azylu, sprawą bardzo problematyczną jest wzajemne uznawanie decyzji o powrocie, przy poszanowaniu gwarancji dla praw podstawowych w państwie prawa.

5.63 We wspomnianej opinii Komitet stwierdził, że większe powodzenie mają strategie polityki na rzecz dobrowolnych powrotów, zawierające odpowiednie zachęty oraz zarządzane we współpracy z Międzynarodową Organizacją ds. Migracji (IOM) i wyspecjalizowanymi organizacjami pozarządowymi.

5.64 Podczas opracowywania dyrektywy w sprawie powrotu imigrantów nie zasięgnięto opinii Komitetu, ale zgadza się on ze stanowiskiem organizacji praw człowieka, że niektóre z jej postanowień (okres zatrzymywania w ośrodkach strzeżonych, brak ochrony sądowej, nieodpowiednie traktowanie niepełnoletnich itp.) **nie są zgodne z prawami podstawowymi i zasadami państwa prawa.**

⁽¹⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady przewidującej kary dla pracodawców zatrudniających obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terytorium UE; sprawozdawca: Metka ROKSANDIĆ, współsprawozdawca: Pedro ALMEIDA FREIRE (Dz.U. C 204 z 9.8.2008).

⁽²⁾ Zob. szczególnie: opinia EKES-u w sprawie zielonej księgi w sprawie wspólnotowej polityki w zakresie powrotu nielegalnych imigrantów; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 61 z 14.3.2003).

⁽³⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie krótkoterminowego zezwolenia na pobyt wydawanego obywatelom państw trzecich będącym ofiarami handlu ludźmi albo będącym wcześniej przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 221 z 17.09.2002).

⁽⁴⁾ Zob. opinia EKES-u w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekomensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy 2001/40/WE w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich; sprawozdawca: L.M. PARIZA CASTAÑOS (Dz.U. C 220 z 16.09.2003).

5.65 Należy zagwarantować, by państwa pochodzenia przyjmowały z powrotem swych obywateli, jak są do tego zobowiązane umowami międzynarodowymi, a ponadto należy ocenić istniejące umowy o readmisji w celu poprawy ich zastosowania i ułatwienia negocjacji nowych umów w przyszłości.

Brukseli, 25 lutego 2009 r.

Mario SEPI
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
